

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - Broj četrdeset pet

Jeff Pippenger

2026-02-12

Broj četrdeset i pet

Pregled

Levitski zakonik dvadeset i tri prepoznaje tri kušnje unutar pentekostnog razdoblja sto četrdeset i četiri tisuće. Usklađivanje prvoga dana blagdana Sjenica s danom Pedesetnice, a zatim usklađivanje četrdeset dana tijekom kojih je Krist licem u lice poučavao učenike prije svojega uzašašća s danom prvina, stvara sveukupnu strukturu koja predstavlja poruke trojice anđela.

Kada se „smrt, ukop i uskrsnuće” primijene kao jedinstveni proročki orijentir koji ima tri koraka, kako je to predočeno Kristovim krštenjem, nalazimo da pet dana nakon uskrsnuća, na dan prvina, dolazi svršetak sedmodnevne Blagdana beskvasnih kruhova kao sveti sabor. Tako nakon Kristova uskrsnuća, koje se podudara s prinosom prvina, slijedi razdoblje od pet dana.

Na kraju strukture koja nastaje usklađivanjem prvoga dana Blagdana sjenica s danom Pedesetnice nalazi se još jedan putokaz s tri koraka, nakon kojega također slijedi pet dana koji dosežu do Pedesetnice.

Između ta dva „trostupanjska orijentira nakon kojih slijedi pet dana“ nalazi se razdoblje od trideset dana. Kada prvi dan Blagdana sjenica uskladimo s danom Pedesetnice, razumijemo da je pet dana prije Blagdana sjenica bio Dan pomirenja. Deset dana prije Dana pomirenja bio je Blagdan truba. Četrdeset dana Kristova poučavanja licem u lice nakon Njegova uskrsnuća na dan prvina usklađuje se pet dana nakon Blagdana truba i pet dana prije Dana pomirenja.

Trodijelni međaš Njegove „smrti, ukopa i uskrsnuća“, nakon kojega slijedi pet dana do završetka blagdana beskvasnih kruhova, zatim se ponavlja trideset dana poslije u trodijelnom međašu „truba, uzašašća i suda“, nakon čega potom slijedi pet dana do Pedesetnice. Početni trodijelni međaš lako se određuje kao jedan međaš s tri koraka, jer je kao takav izravno poistovjećen s Kristovim krštenjem, koje simbolizira Njegovu „smrt, ukop i uskrsnuće“. Krštenje je bilo alfa svetoga razdoblja od 1.260 dana, koje je kulminiralo u Njegovoj „smrti, ukopu i uskrsnuću“, što je bilo omega tih 1.260 dana.

Trostupanjski orijentir na kraju pentekostalnog razdoblja mora se prepoznati kroz proročku primjenu. U pedeset dana pentekostalnog razdoblja ista se struktura nalazi i na početku i na završetku. Na temelju načela da Krist uvijek kraj prikazuje početkom, možemo prepoznati blagdan truba, nakon kojega slijedi uzašašće, nakon kojega slijedi Dan pomirenja, nakon kojega slijedi pet dana, kao jedan „trostupanjski orijentir nakon kojega slijedi pet dana“.

Predložena tri koraka također provjeravamo prema biblijskim smjernicama obilježja svakoga od tih triju koraka. Ta su tri koraka uvijek iznova prikazana u Božjoj Riječi. Ona su tri anđela; ona su predvorje, Svetinja i Svetinja nad svetinjama; ona su djelo Duha Svetoga u osvjetločavanju o grijehu, pravednosti i sudu. Prepoznavanje Blagdane truba, uzašašća i Dana pomirenja kao tih triju koraka zahtijeva da se svaki od tih koraka podudara s utvrđenim biblijskim svjedočanstvom.

Trube su poruka upozorenja i povezane su s prvim anđelom koji kliče: „bojte se Boga“. Kristovo uzašašće simbol je slave Njegova Drugog dolaska, jer drugi izraz prvoga anđela glasi: „podajte Mu slavu“. Dan pomirenja simbol je suda, a treći izraz prvoga anđela glasi: „došao je čas suda Njegova“. Postoji nekoliko načina da se prepozna kako proročka obilježja triju koraka u putokazu na kraju pentekostne sezone predstavljaju tri koraka vječnoga evanđelja, gdje su mnogi „očišćeni, ubijeljeni i okušani“.

Budući da je tomu tako, tada možete vidjeti da se na prvoj oznaci puta od tri koraka prinosi prvina ječma, a na posljednjoj oznaci puta od tri koraka prinosi se prvina pšenice. Tada biste mogli vidjeti da alfa tri koraka pentekostalnog razdoblja označavaju beskvasni kruh, ali omega oznaka puta od tri koraka označava kvasni kruh. Tada biste čak mogli vidjeti da se na oznaci puta od tri koraka na početku nalazi mjesto gdje je Krist bio podignut da privuče sve ljude, a na završnoj oznaci puta od tri koraka podiže se stijeg stotinu četrdeset i četiri tisuće da privuče pogane.

Prvi i treći anđeo na proročkoj su razini isti anđeo, jer prvi je početak — a treći je završetak. Prvi anđeo, alfa, objavljuje otvaranje suda, a posljednji anđeo, omega, objavljuje zaključenje suda. Vijest prvoga anđela bila je osnažena ispunjenjem islama 11. kolovoza 1840., a treći je anđeo bio osnažen ispunjenjem islama 11. rujna. Sestra White obavještava nas da je poslanje i prvoga i trećega anđela bilo obasjati zemlju njegovom slavom. Drugih svjedoka ima u izobilju, i oni pružaju obilnu potporu za prepoznavanje strukture pentekostnog razdoblja kako je izložena u pedeset dana od Kristova uskrsnuća do Pedesetnice, s prva dvadeset i dva retka Levitskog zakonika dvadeset trećeg poglavlja i posljednja dvadeset i dva retka Levitskog zakonika dvadeset trećeg poglavlja. Između dvaju međaša, od kojih je svaki međaš od tri koraka praćenih s pet dana, nalazi se razdoblje od trideset dana koje predstavlja drugoga anđela.

Prvi putokaz od „tri koraka praćena s pet” dana jest prvi anđeo, trideset dana jest drugi anđeo, a drugi putokaz od „tri koraka praćena s pet” dana jest treći anđeo. Ta tri koraka obuhvaćaju cijelo pentekostno razdoblje sve do Pedesetnice, koja zatim označuje početak sedam dana blagdane Sjenica, što predstavlja izlivanje potonjega dažda tijekom krize zakona o nedjelji, počevši od zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama i nastavljajući se sve dok Mihael ne ustane i ljudsko vrijeme milosti ne završi. Struktura je božanska, ali ona nameće neka ozbiljna razmatranja.

Ozbiljna razmatranja

Očito je da putokaz predstavljen „tribama, uzašašćem i sudom” jest lakmus i treći ispit. Treći je ispit uvijek lakmusni ispit, na kojem se karakter očituje, ali se nikada ne razvija.

„Karakter se otkriva u krizi. Kada je usrdni glas u ponoć objavio: ‘Evo zaručnika dolazi; iziđite mu u susret’, usnule su se djevice probudile iz svojega sna, i pokazalo se tko se pripravo za taj

dogadaj. Obje su skupine bile zatečene nespremne, ali jedna je bila pripravljena za izvanrednu priliku, a druga se pokazala bez pripreve. Karakter se otkriva okolnostima. Izvanredne prilike iznose na vidjelo pravu kakvoću karaktera. Neka iznenadna i neočekivana nesreća, žalost zbog gubitka, ili kriza, neka neočekivana bolest ili tjeskoba, nešto što dušu dovodi licem u lice sa smrću, iznijet će na vidjelo pravu nutarnju narav karaktera. Očitovat će se postoji li ili ne postoji stvarna vjera u obećanja riječi Božje. Očitovat će se održava li dušu milost, ima li ulja u posudi sa svjetiljkom.“

„Vremena kušnje dolaze svima. Kako se vladamo pod Božjom kušnjom i provjeravanjem? Gase li se naše svjetiljke? ili ih i dalje održavamo upaljenima? Jesmo li svojom povezanošću s Njime, koji je pun milosti i istine, pripravnici za svaku izvanrednu okolnost? Pet mudrih djevica nisu mogle prenijeti svoj karakter na pet ludih djevica. Karakter moramo oblikovati mi kao pojedinci.“ Review and Herald, 17. listopada 1895.

Kada stigne putokaz blagdana truba, tvoj je karakter zauvijek zapečaćen, bivaš uzdignut kao stijeg i tvoji su grijesi zauvijek izbrisani. Ta tri koraka predstavljaju tri aspekta pečaćenja. Dolazak poruke Ponoćnog poklika očituje one koji imaju ulja i koji su uzdignuti kao stijeg dok se njihovi grijesi uklanjaju. Poruka, djelo i pečat svi su jedan te isti putokaz. To je putokaz „koji dovodi dušu licem u lice sa smrću“ zbog „neočekivane nesreće“. Truba islama predstavlja tu „neočekivanu nesreću“. U tom se trenutku poruka: „Evo Zaručnik dolazi“, objavljuje pet dana unaprijed u odnosu na nedjeljni zakon, gdje se poruka mijenja u glasni poklik trećega anđela.

Tri koraka putokaza prepoznatljivi su elementi zapečaćenja i uzdignuća sto četrdeset i četiri tisuće, neposredno prije nedjeljnoga zakona. Jasno je da je lakmusni test „trube, užasšće i sud“ bio prikazan sastankom u logoru u Exeteru. Pet dana između Dana pomirenja i Pedesetnice predstavlja šezdeset i šest dana između završetka sastanka u logoru u Exeteru 17. kolovoza i 22. listopada 1844., kada su se vrata zatvorila. Tih šezdeset i šest dana mileritske povijesti oslikavaju posljednje dane te, u tom pogledu, oslikavaju naviještanje poruke Ponoćnoga vapaja od strane sto četrdeset i četiri tisuće.

Pet dana do Pedesetnice odgovara šezdeset i šest dana tijekom kojih su mileriti objavljivali poruku Ponoćnoga vapaja, što je također bilo predodređeno Kristovim slavodobitnim ulaskom u Jeruzalem. Prvi od triju koraka jest blagdan truba, koji je sedma truba, odnosno treći jao, odnosno islam u posljednjim danima, a Kristovu slavodobitnom ulasku prethodilo je odrješenje magarca.

Proročki, to označava da odrješenje magarca označuje početak slavodobitnoga ulaska, što je Ponoćni poklič. Biblijsko proročanstvo treba se u posljednjim danima primijeniti na šesto kraljevstvo biblijskoga proročanstva — zvijer iz zemlje, Sjedinjene Države. Islam će udariti na Sjedinjene Države, kao što je učinio 11. rujna, označujući tako početak objave Ponoćnoga pokliča značajnim udarom islama na Sjedinjene Države, a završetak objave Ponoćnoga pokliča drugim značajnim udarom islama na Sjedinjene Države, jer Isus uvijek prikazuje svršetak neke stvari njezinim početkom.

Poruka Pedesetnice jest poruka glasnog pokliča, a glasni poklič naprosto je pojačanje poruke Ponoćnog pokliča. U mileritskoj povijesti Ponoćni je poklič završio kada su se vrata zatvorila 22.

listopada 1844., a završava kada se vrata zatvore pri nedjeljnom zakonu u posljednjim danima. Na Pedeseticu je Petar proglasio Joelovu poruku, a Pedesetica je omega-završetak Ponoćnog pokliča, stoga Petar, kao alfa-početak Ponoćnog pokliča, po proročkoj nužnosti također mora iznositi Joelovu poruku. U vrijeme Ponoćnog pokliča Petar se nalazi u drugom poglavlju Djela apostolskih, u gornjoj sobi o trećem satu, a potom istoga dana o devetom satu nalazi se u hramu proglašavajući Joelovu poruku.

Petar je simbol sto četrdeset i četiri tisuće na Pedeseticu, koja je kraj Ponoćnoga poklika, a on je i simbol sto četrdeset i četiri tisuće na početku Ponoćnoga poklika. Zapečaćenje i podizanje sto četrdeset i četiri tisuće započinje održavanjem magarca dok islam udara. Kada su mileriti napustili taborni sastanak u Exeteru, nosili su poruku poput plimnoga vala te su simbolički predložili sto četrdeset i četiri tisuće koji ponavljaju to iskustvo.

Ova primjena postaje ozbiljnija kada prepoznate da Petar predstavlja one koji proglašavaju poruku Ponoćnoga poklika na lakmusnom i trećem ispitu pentekostalnog razdoblja. Treći sat za Petra na Pedeseticu smješta ga u gornju sobu, a gornja soba također predstavlja deset dana prije Pedesetnice. Drugi ispit pentekostalnog razdoblja jest tridesetodnevni hramski ispit koji slijedi nakon temeljnog ispita. Drugi ispit hrama zahtijeva od vjernih da vjerom uđu u Svetinju nad svetinjama gdje se brišu njihovi grijesi i gdje su vjerom s Kristom posjednuti na nebeskim mjestima. Knjiga Djela obavještava nas da je Petar započeo svoju propovijed o knjizi Joela u treći sat u gornjoj sobi, a zatim je u deveti sat bio u hramu.

No Petar, ustavši s jedanaestoricom, podiže svoj glas i reče im: Ljudi judejski i svi vi koji prebivate u Jeruzalemu, neka vam ovo bude znano i poslušajte moje riječi: Jer ovi nisu pijani, kao što vi mislite, budući da je istom treći sat dana. Nego ovo je ono što je rečeno po proroku Joelu. ... A Petar i Ivan zajedno uzlažahu u Hram u sat molitve, deveti sat. Djela 2,14–16; 3,1.

Krist je bio pribijen na križ u treći sat, a umro je u deveti sat. Njegova smrt, ukop i uskrsnuće jedan su putokaz s tri koraka. Treći korak, dan prvina, započinje pedeset dana koji završavaju na Pedeseticu. U alfi pentekostnog razdoblja treći i deveti sat predstavljaju izrazit kontrast, jer je Krist u treći sat bio živ, a u deveti mrtav. Petar je u treći sat bio u gornjoj sobi, a u deveti u hramu.

Pedesetničko razdoblje od pedeset svetih dana u vrijeme Krista bilo je sveto proročko razdoblje izravno povezano s proročanstvom o dvije tisuće i tri stotine godina. Osobito je bilo povezano s posljednjim tjednom od četiri stotine i devedeset godina za židovski narod u Danielu devet. Taj sveti tjedan, kada je Krist potvrdio savez, bio je podijeljen na dva jednaka razdoblja od 1.260 proročkih dana. Središte toga tjedna bio je križ. Križ označuje treći i deveti sat, a Petar na Pedeseticu čini isto. Godine 34., na svršetku toga istog svetog tjedna, kada je Kornelije poslao po Petra iz Cezareje Maritime, bio je deveti sat.

U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije, satnik čete zvane Italska četa, pobožan čovjek koji se bojao Boga sa svim svojim domom, koji je davao mnogo milostinje narodu i svagda se molio Bogu. On jasno vidje u viđenju, oko devetoga sata dana, anđela Božjega kako ulazi k njemu i govori mu: Kornelije! A on, uprивевši pogled u njega, uplaši se te reče: Što je, Gospodine? I reče mu: Tvoje molitve i tvoje milostinje uzašle su za spomen pred Boga. A sada

pošalji ljude u Jopu i dozovi nekoga Šimuna, koji se preziva Petar. Djela 10,1–5.

Sutradan Petar oko šestoga sata uziđe na krov da se pomoli.

Sutradan, dok su putovali i približavali se gradu, Petar se oko šestoga sata popeo na krov da se pomoli. I ogladnje silno te zažlje jesti; ali dok su pripremali, pade u zanos. I vidje otvoreno nebo i gdje neka posuda silazi k njemu, kao veliko platno svezano na četiri ugla i spuštено na zemlju. U njemu bijahu svakovrsne četveronožne životinje zemaljske, i zvijeri, i gmizavci, i ptice nebeske. I dođe mu glas: Ustani, Petre; zakolji i jedi. A Petar reče: Nipošto, Gospodine, jer nikada nisam jeo ništa obično ili nečisto. I glas mu ponovno progovori drugi put: Što je Bog očistio, ti ne nazivaj običnim. To se dogodilo triput; i posuda bi opet uznesena na nebo. Djela 10,9–16.

Poziv Petru da dođe u Cezareju dolazi o devetom satu, kada stiže anđeo da se obrati Korneliju. Kornelije predstavlja drugu Božju djecu koja se pozivaju iz Babilona u vrijeme zakona o nedjelji. Anđeo koji dolazi u vrijeme zakona o nedjelji jest drugi glas iz Otkrivenja osamnaest, koji poziva one koji su još u Babilonu da pobjegnu. Petar je sto četrdeset i četiri tisuće, a Kornelije su radnici jedanaestoga sata, koji su Petru predstavljeni kao nečiste životinje. Odnos Petra i Kornelija jest odnos iz Otkrivenja sedam, gdje se sto četrdeset i četiri tisuće prepoznaju u povezanosti s velikim mnoštvom. Petru je tri puta bilo zapovjedbano da ustane, zakolje i jede. Kao sto četrdeset i četiri tisuće, poziv od Kornelija jest mjesto gdje se zapovijeda da stijeg ustane.

Kornelije se nalazi u Cezareji Maritimi, koja se ponekad naziva Cezareja na moru. Sedamnaesto poglavlje Otkrivenja obavještava nas da „vode“ „znače pûke i mnoštva i narode i jezike“. Vode su oni koji su izvan Božje crkve, a u Otkrivenju, kao i u Petrovoj viziji nečistih zvijeri, broj četiri predstavlja sav svijet. U Petrovoj viziji nalaze se četiri različite zvijeri, i one se spuštaju u plahti koja se drži za svoja četiri ugla. Odnos Petra prema Korneliju također je predložen po Noi i zvijerima koje su ušle u korablju.

Petar je bio u Jopi, što znači „svijetla i lijepa“, jer kao simbol sto četrdeset i četiri tisuće Petar je svijetli i lijepi stijeg narodima. Devetoga sata pogani se bude na stijeg koji sestra White poistovjećuje sa subotom, Božjim zakonom, porukom trećega anđela i misionarima diljem svijeta koji nose poruku posljednjih dana. Kornelije se probudio na stijeg kada je anđeo došao devetoga sata u Cezareju kraj mora. Poruka o pentekostnom nedjeljnom zakonu tada ide svijetu — moru.

Podizanje stijega također je prikazano kao uzdizanje Doma Gospodnjega iznad gora, a Petar je molio na krovu prekrasnoga, blistavoga grada Jope, o šestome času, neposredno prije nedjeljnoga zakona devetoga časa. Kada bude zapečaćeno sto četrdeset i četiri tisuće, okolnosti krize u svijetu potaknut će i drugu Božju djecu, koja su još uvijek u Babilonu, da traže svjetlo. Oni su vođeni da pronađu Petra na vrhu kuće u Jopi.

Petar je također bio u Cezareji Filipovoj u šesnaestom poglavlju Evanđelja po Mateju. Cezareja Filipova, u podnožju gore Hermona, nosila je isto ime kao i Cezareja na moru, ali je među njima postojao jasan kontrast, jer je jedan grad bio na kopnu, a drugi na moru. Kristovo raspeće o trećem satu i njegova smrt o devetom prepoznaju jasan kontrast života i smrti. Petar o trećem i devetom satu Pedesetnice prepoznaje jasan kontrast od gornje sobe do hrama. Cezareja na kopnu ili

Cezareja na moru predstavlja nužni proročki kontrast trećega i devetoga sata, ali nema izravne reference na treći sat kada je Petar bio u Cezareji Filipovoj. Na temelju svjedočanstva dvojice ili trojice stvar se utvrđuje, a s trećim i devetim satom križa te također na dan Pedesetnice oba su prikaza predstavljena jednom osobom, bilo Kristom živim ili u grobu, bilo Petrom u gornjoj sobi ili u hramu.

Treće svjedočanstvo o trećem i devetom času u dvjema Cezarejama prepoznaje Petra kao glavnu osobu u oba slučaja, kao što je Krist bio na početku pentekostnog razdoblja, a Petar na kraju toga istoga razdoblja. Alfa-lik trećega časa isti je kao omega-lik devetoga časa, pružajući jedno svjedočanstvo da je Cezareja Filipova alfa dviju Cezareja. Drugo je svjedočanstvo to da je ime obaju gradova isto, tako da su ime glavne osobe i ime grada isto. Treće je svjedočanstvo suprotnost kopna i mora. Kad je Petar bio u Cezareji Filipovoj, bio je treći čas. Ovdje poruka postaje još ozbiljnija.

Ispravno je uskladiti dva grada istoga imena, što i činimo, ali u primjenu također uključujemo treći i deveti sat na temelju svjedočanstva Krista na križu i Petra na Pedesetnicu. Dovodeći tri linije zajedno — Kristov treći i deveti sat, Petrov treći i deveti sat na Pedesetnicu — utvrđujemo treći sat u Cezareji Filipovoj. Posve ista proročka logika treba se primijeniti na Kornelija u deveti sat, Petra u šesti sat, a zatim na Petra u Cezareji Filipovoj u treći sat.

Petar je na sva tri orijentira; Kornelije je s Petrom u šesti i deveti sat, ali ne u treći u Cezareji Filipovoj. Niz je povezan, jer je svaki korak redom ili treći, šesti i deveti sat od Cezareje Filipove, preko Jope, do Cezareje Primorske. Obje Cezareje imale su svoje kulturne korijene povezane i s Grčkom i s Rimom, ali je posebnost Cezareje Filipove bila utjelovljenje udaljenoga, mističnog poganstva, dok je Cezareja uz more bila trgovačko i upravno središte, sjedinjujući grčku kulturu s rimskom vlašću. Cezareja Filipova bila je simbol crkvene politike, a Cezareja Primorska državne politike.

Na liniji od Cezareje do Cezareje, Jopa je srednji korak od triju koraka. Ta su tri koraka predstavljena trećim, šestim i devetim satom. Cezareja uz more u deveti sat jest nedjeljni zakon kada evanđelje odlazi neznabošcima. Tri sata prije, u šesti sat, Petar je u Jopi, svijetlome i blistavome gradu. Tri sata prije toga Petar je na Blagdanu truba u treći sat. Cezareja do Cezareje jest razdoblje Ponoćnoga poklika. Petar predstavlja one koji proglašavaju Ponoćni poklik od početka pa sve do završetka, jer Isus uvijek usklađuje početak sa završetkom. Ponoćni poklik započinje ondje gdje se magarac odrješuje, na putokaznoj oznaci Blagdana truba, gdje Petar proglašava Joelovu poruku.

Petar se nalazi na trostrukoj oznaci Blagdana truba, uzašašću, nakon kojega slijedi sud. Na toj se oznaci u Mateju šesnaestom postavlja pitanje o tome tko je bio Krist. Petrovo se ime mijenja i Krist izjavljuje da će na toj Stijeni sagraditi svoju crkvu. Stijena na kojoj je sagrađen hram jest temelj, a Petar u Cezareji Filipovoj predstavlja poruku prvoga anđela, koja je temeljna poruka. Kada Petar dolazi do sljedećega koraka, u Jopi, on uzlazi kao što je i Krist uzašao na kraju četrdeset dana učenja licem u lice. Uzašašće je također usporednica križu, primarnom znamenju povijesti spasenja; a križ je podijeljen na dva dijela, s dvojicom razbojnika, razdiranjem zastora prema

Svetinji nad svetinjama te tamom i satima.

A od šeste ure nastade tama po svoj zemlji do devete ure. A oko devete ure povika Isus jakim glasom govoreći: Eli, Eli, lama sabahtani? to jest: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Matej 27,45.46.

U Jopi, o šestome satu, Petar se nalazi na proročkoj točki razdvajanja, između izgubljenih i spašenih, između svjetla i tame te između početka i završetka Ponoćnog poklika. Taj prijelom naglašava prijelaz laodicejskog pokreta sto četrdeset i četiri tisuće u filadelfijski pokret sto četrdeset i četiri tisuće. On označava potpuno odbacivanje laodicejske Adventističke crkve sedmoga dana. Ta zatvorena vrata suda, predočena Danom pomirenja, dolaze pet dana prije pentekostne nedjeljne uredbe. Tom sudu prethodi uzašašće, a prije toga trubljska poruka. Ta tri koraka predstavljaju putokaz na kojemu se utiskuje pečat Božji i na kojemu crkva pobjedonosna objavljuje poruku Ponoćnog poklika onima koji su predstavljeni Kornelijem.

Petar objavljuje poruku na Pedesetnicu, a Pedesetnica označuje završetak poruke Ponoćnoga poklika. Stoga je, po proročkoj nužnosti, da Petar također objavljuje poruku na početku razdoblja Ponoćnoga poklika. Početak uvijek predočava svršetak. Petrova poruka Ponoćnoga poklika osnažena je kada se odriješi magarac islama i napadne Sjedinjene Države, kao što to ponovno čini u vrijeme nedjeljnoga zakona. To što Petar objavljuje poruku u treći i deveti sat Pedesetnice označuje početak i završetak Ponoćnoga poklika.

U razdoblju koje razmatramo, četrdeset dana koji završavaju Kristovim uzašašćem također započinju deset dana u gornjoj sobi. Pet dana unutar tih deset dana, Dan pomirenja označuje da su grijesi Izraela izbrisani i da se crkva pripremila. U treći sat Petar je bio u gornjoj sobi na Pedesetnicu. U deveti sat nedjeljnog zakona poruka se mijenja od ponoćnog poklika do glasnog poklika.

Navještaj poruke Ponoćnoga poklika po Petru zbiva se kada se on nalazi u trećem satu. Ta je poruka obilježena blagdanom truba, kada se magarac odrješuje, te Cezarejom Filipovom, a Cezareja Filipova ujedno je i Panij. Panij je prikazan u stihovima trinaest do petnaest jedanaestoga poglavlja Daniela. Petar ne ukazuje samo na islamski udar na Sjedinjene Države kada se magarac odrješuje na početku navještaja Ponoćnoga poklika, nego je Petar istodobno i u bitci kod Panija koja vodi do nedjeljnog zakona. Bitka kod Panija događaj je usporedan s islamskim udarom na Sjedinjene Države.

O tim stvarima nastaviti ćemo u sljedećem članku.